

— И ние знаемъ да се биемъ. Погледни колко рани имамъ на гърдитѣ си! — почна да се разкопчава Иванко. — Покажи и ти твоитѣ!

— Не искате ли да ви дамъ и ключоветѣ на Влахернския дворецъ? Севастократоре, тичай въ Константинополъ за ключоветѣ!

Слѣпиятъ се хвана за корема.

Асенъ Бѣлгунъ пламна:

— Ние ще вдигнемъ народа противъ империята. Ние ще биемъ ромеитѣ; като гвоздеи ще ги зачукаме и ще натискаме подъ колѣното си императора, тъй както сж го натискали нашитѣ прадѣди Крумъ и Симеонъ.

Слѣпиятъ севастократоръ се надигна, тръгна по посока на оскърбителния гласъ, дигна ржка, замахна и удари Асѣна по страната. Момъкътъ пребледнѣ и и прехапа устни. Иванко изтегли меча си и попита Теодора:

— Да му сменя ли главата?

Дъщерята на севастократора, която наблюдаваше любопитно страннитѣ гости, нададе викъ. Теодоръ хвана ржката на Иванка:

— Прогонете ги вѣнъ отъ крепостъта! — викна императорътъ.

*

Предъ кулитѣ на болярина Иванка въ крепостъта Рѣховицъ спрѣха десетъ души ромейски войници. Тѣ доведоха петима императорски чиновници. Стражътъ отъ наблюдателницата, щомъ ги видѣ, изсвири три пжти съ рогъ. Въ двора настѣпи смутъ. Ратаитѣ, които товарѣха козлени човали съ жито за Търновъ града, оставиха храната. Влѣзоха въ оржжейницата, препасаха мечоветѣ си, грабнаха стрелитѣ и се наредиха да посрещнатъ ромеитѣ. Боляринътъ Иванко слѣзе отъ горницата и викна къмъ гоститѣ:

— Кои сте вие?